

ZONDER LUCHT GEEN TOEKOMST.

“Eerste minpuntje voor de luchtverkenner”, dit was mijn eerste wazige gedachte op deze gedenkwaardige zaterdag toen om negen uur m’n wekker me wekte. Deze gedachte bleek echter niet representatief voor de rest van de ochtend; zoals u zult lezen was het juist erg leuk bij de luchtverkenner.

Slechts tien minuten te laat arriveerde uw reporter op de verkennerzolder alwaar de voltallige leiding (3 man en jammer, jammer, jammer geen vrouw) bezig was twintig prille verkenner in bedwang te houden. Toen er een soort van geopend was, begon Victor een mooi verhaal over de activiteiten van de komende weken. Die morgen zouden ze brood gaan bakken, hetgeen natuurlijk niet De Typische Luchtverko Activiteit is. Maar de TOEKOMSTPLANNEN mochten er zijn: het afbouwen van de Albatros II (het befaamde zweefvliegtuig, opvolger van de Albatros I die zo jammerlijk ter aarde stortte), een bezoek aan vliegveld Valkenburg, pooltocht, kerstdiner, sinterklaasviering en zomerkamp.

Maar zover was het allemaal nog niet, eerst moest er stokbrood gebakken worden en daarvoor heeft men twee zaken: vuur en brooddeeg. Victor en Jules zouden met de kids voor het eerste zorgdragen. Nico zou samen met z’n liefstallige assistentes Marjolein en Elsbeth voor deeg zorgen.

Aangezien Nico nu toch al huishoudelijk bezig was besloot ik eens te informeren naar koffie. Mijn vraag verraste Nico geenszins maar hij moest me tot zijn (en mijn!) spijt helaas mededelen dat de koffie net op was. Maar gelukkig ging hij met gezwinde spoed verse koffie zetten en ik moet zeggen dat deze een hoogtepunt vormt in mijn scouting-koffie-carrière.

Na de verrukkelijke koffie besloot ik eens een kijkje te gaan nemen bij de kampvuurkuil. Daar waren Victor en Jules wanhopig met natte twijgjes en dito grassprietjes in de weer, gadeslagen door achttien hoogst geïnteresseerde verko’s. Op mijn suggestie dat houten vliegtuigjes ideaal zijn om spaanders van te maken reageerde Jules hoopvol en Victor uiterst gekwetst. Dit leidde tot nog verwoedere pogingen om brand te stichten, nu niet meer alleen om stokbrood te bakken maar tevens om te bewijzen dat je zonder vliegtuigvernietiging ook prima fik kan steken. Enigszins op mijn hoede voor eventuele wraakacties van Victor en om hem niet verder te tergen met m’n commentaar, bedacht ik dat ik de leden wel eens kon interviewen. De interviews waren kort maar krachtig en bestonden uit één vraag, te weten; wat is het leukste bij de luchtverko’s. Hieronder vindt u de resultaten.

- Elsbeth en Marjolein: vliegtuigen bouwen.
- Kelly: fikkie steken en zenden.
- Thijs: vliegtuigen bouwen.

[N.B. hierna werd het antwoord ‘vliegtuigen bouwen als te voor de hand liggend verworpen].

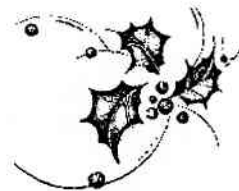
- Marius: elektronica en film kijken.
- Reyer: elektronica.

[N.B. hierna werd het antwoord elektronica niet langer geaccepteerd en de originaliteitseis ingevoerd].

- Jeroen: vliegt...euh vliegeren.
- PP: spelletjes zoals Hollandsche leeuwen.
- Tim: kamp.
- Alex: houthakken.
- Martijn: bombita’s (niet te verwarren met Lolita’s of Barbarella’s, het betreft hier een soort knalvuurwerk).
- Joost: Victor die het vuur niet aankrijgt.
- Joost: zweefvliegtuigen.
- Gerdien: de gezelligheid (genoemde verko is zusje van de befaamde welpenleidster Commerijn en derhalve niet veel gewend).
- Doornelvira: vervelen.
- Pauline: onkruid planten
- Simone: gras plukken (ga zo door, dames, zo word je vriendjes met de terreinbeheerder - red).

Na deze diepteinterviews was het vuur nog altijd niet brandende en stond ik wat besluiteloos te blauwbekken toen Ad me lokte met welpenkoffie in ruil voor gratis publiciteit. Terwijl de koffie werd gezet vermaakte ik me met het pesten van welpen, esta’s en Sieps hond en ik had het reuzeleuk. De koffie kwam en ging en ik wijdde me wederom aan m’n verslaggevende taak.

Tot mijn niet geringe verbazing brandde het vuur er intussen lustig op los en kon het feest beginnen. Er werden takken ontveld, deeg uitgedeeld, overal

opgesmeerd (soms ook op de takken) en vervolgens werd alles in de hens gestoken. De resultaten waren soms toch nog redelijk te hachelen en op/in de meeste gedrochten kon wel jam of boter of suiker of een combinatie hiervan gesmeerd worden. Deze culinaire hoogstandjes werden begeleid door een overvloed aan thee.

Toen alles 'schoon' op was, was het tevens tijd om te sluiten. Dit gebeurde op de zolder en ging vergezeld met wijze woorden van Victor die een ieder tot lering en leidraad konden dienen. Er mocht één squadron achterblijven om schoon te maken en dat deden ze vol overgave. Na gedane arbeid bleven ze rustig hangen tot ze er door de leiding op zachtzinnige wijze werden uitgeschopt.

Hierin zag Nico het bewijs van aanhankelijkheid en goede programmering en nog veel meer goeds. Volgens mij was het gewoon te koud om buiten te rellen. Hoogste tijd voor het grote luchtverkennersleidingdiepte-interview.

Vraag 1: Wat is er LEUK aan de luchtverko's?

- Jules: het is een nieuwe groep waar we nu mee starten. Je kunt er leuke nieuwe ideeën in kwijt. Het is gewoon een ernstig leuke uitdaging.
- Victor: Knutselen, met boemerangs gooien, primitief en ruig bezig zijn en nog veel meer. Met de luchtverkenners kun je gewoon alle kanten op.
- Nico: Het is een nieuwe uitdaging na negen jaar zeeverkenners.

Vraag 2: Wat is er niet leuk aan de luchtverko's?

- Nico: De leeftijdsopbouw is erg scheef.
- Victor: Ze praten bij het openen en sluiten.
- Jules: We ondervinden alle perikelen die bij een beginnende groep horen. Er is nog weinig structuur en we missen oudere leden die als hulp-leiding kunnen functioneren.

Hierna verliep het gesprek verder gril-
lig. Het gaat over de elektronica-club, voedingen, modules, printplaten, het clonen van leiding, typen op afstand, ordeproblematiek, survival en nog veel meer. dit illustreert maar weer de veelzijdigheid van de luchtverkenners-leiding (of hun warrigheid).

Eén ding heb ik nog niet vermeld en dat is een oproep en tevens de boodschap aan het volk. De luchtverko's zijn dringend op zoek naar een vrouwjesleiding. Als je dus boven de 16 en van het vrouwelijk geslacht bent kun je je per gisteren aanmelden. Bij deze de verzekering dat je je aanmeldt bij de leuke groep met lieve kindertjes. Andere verzachtende arbeidsomstandigheden; de koffie van Nico, de zoete broodjes van Jules en de charme van Victor (dat laatste werkt in ieder geval bij de meisjesleden. ♣

EXPLORERERS OP KAMP.

De explorers zijn op kamp geweest naar Duinrell. Zoals u ziet was het leuk, alles.

